69ste Jaargang No. 8489 DINSDAG 29 JULI 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Agent Curacao WITCOM Tel. 1991

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aru ba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur Ad. Versney.

Agent Aruba Mario S. Arends

De storm, waarin Faroek omkwam, was er een van eigen fouten

Toen ex-koning Farock aan boord van zijn jacht Mahroessa de haven van Alexandrië uitvoer, keerde hij de rug op een periode, die waarlijk tot barsten toe vol geweest is van zijn eigen fouten.

Welke is deze achtergrond van blunders van waaruit hij opdook om naar het eiland Capri te varen?

De gehele situatie, zoals die tot voor enkele dagen in Cairo bestond, duidde erop, dat het verborgen conflict in de Egyptische binnenlandse politiek zich bewoog in de richting van het volgende alternatief:
óf dictatoriale macht van de koning, die kabinetten aanstelde en ontsloeg, en zijn formateurs buitendien nog allerlei beperkingen oplegde, zoals zijn veto tegen generaal Mohammed Naguib Bey als minister van defensie in het kabinet Sirry, in de plaats waarvan hij zijn schoonbroer aanstelde, die koekedeeg was in zijn hand
óf een extreem, zich desnoods ook tegen de dynastie kerend nationalisme, dat het op een openlijk conflict met Engeland zou hebben aangestuurd.

Het veto tegen Naguib hield verband met het voornemen van deze generaal, om de corruptie in de hoogste maatschappelijke leger- en paleiskringen, welke o.a. geleid heeft tot de smadelijke nederlaag van Egypte tegen Israel uit de doeken te doen en uit te roeien.

Dit veto wekte dan ook ernstige ontstemming in de rangen der jonge legerofficieren, wier aanvoerder Naguib in de Palestijnse oorlog geweest was.

Faroek had zich dienen te realiseren, dat, tenzij hij een andere koers ging varen de situatie hem wel eens boven het hoofd zou kunnen groeien. De positie van de Egyptische troon werd wankel toen er een definitieve verwijdering ontstond tussen de Koning en het leger. Teneinde dit gevaar te bezweren, had Sirry Pasja nog gepoogd generaal Naguib Mohammed in zijn kabinet op te nemen, doch dit voornemen is afgestuit op het verzet van de Koning, die klaarblijkelijk hoopte via zijn eigen vertrouwensmannen onder de hogere officieren zijn persoonlijk gezag over de gewapende macht te kunnen behouden.

Daarna heeft Naguib in een zet waaraan gekreukte eigenliefde mogelijk niet vreemd was, de koning zelf aan de dijk gezet, een stap, die om welke motieven ook genomen, in werkelijkheid slechts de wrange vrucht was, van talrijke jaren wanbeleid en ongebonden leven.

Ali Maher Pasja, Egyptisch Premier, oorlogsslachtoffer van Engeland

Cairo — De 68-jarige Ali Maher Pasja, die in 1945 uit de Wafdistische partij trad en het „Egyptische Front" stichtte, is reeds enige malen premier geweest.

In Januari werd hij, na het ontslag van Nahas Pasja en diens Wafdistische regering, door koning Farock met het vormen van een nieuwe regering belast. Hij vormde toen een kabinet van onafhankelijken.

Reeds in 1936 was hij drie maanden premier geweest en voorts stond hij in 1939 en 1940 aan het hoofd van een Egyptische regering. Begin October 1939 zegde hij alle steun toe aan de geallieerde zaak en in Juli 1940, toen de zaak der geallieerden er weinig rooskleurig voor stond, verklaarde hij, dat Egypte zijn verplichtingen zou nakomen. Enkele dagen later trad hij echter af en zijn opvolger werd Nahas Pasja.

In April 1942 werd hij „om veiligheidsredenen" gearresteerd en hij bleef tot October 1944 in arrest. Hij was beschuldigd van activiteit ten gunste van de Asmogendheden. Dit geschiedde door directe interventie van Engeland, dat daardoor de Wafdpartij aan het bewind bracht, die — ironie der geschiedenis — de grootste vijand van Engeland in de Suez- en Soedankwestie werd.

Hij is doctor in de rechtswetenschappen en van beroep advocaat. Tevens is hij mededirecteur van de nationale bank van Egypte.

VOORKEUR VOOR LUXE......

Cairo — De leider van de Mohammedaanse broederschap Hassan Hodeby Bey heeft na een bezoek aan generaal Naguib verklaard, dat de broederschap zeer binnenkort een vergadering zal houden over de gewenste hervormingen.

De Egyptische pers begon met de publicatie van „de achtergronden en bijzonderheden over het particuliere leven van Koning Faroek". „Voorkeur voor luxe en nachtleven, geheime verstandhouding met corrupte elementen slechte behandeling van paleisbedienden, inmenging in regeringspolitiek en benoemingen", dit zijn enkele punten, die de strekking van de publicaties weergeven.

Een blad gaf de volledige inhoud van de petitie, die de oppositie Faroek twee jaar geleden toezond en waarin de koning gewaarschuwd werd voor corrupte hooggeplaatste personen.

De Britse ambassadeur Stevenson is in Cairo teruggekeerd.

Het bestuur van de Wafdistische partij heeft vergaderd. Na afloop deelde de voorzitter van de ontbonden Kamer mede aan premier Maher, dat volgens de partij het parlement bijeen moet komen voor de benoeming van de leden van de Regentschapsraad. De Wafd zal er op staan, dat de grondwet naar de letter en de geest wordt nageleefd.

NOG SLECHTS 14 PUNTEN

Tokio — Stafofficieren van de Verenigde Naties en de Communisten hebben overeenstemming bereikt over de tekst van de eerste 50 der 64 artikelen van de ontwerpovereenkomst voor een wapenstilstand De Noordelijken zijn ook accoord met de tekst van artikel 51, dat handelt over de repatriëring. Zij handhaven echter het standpunt, dat alle gevangenen moeten worden gerepatrieerd, zo nodig met geweld.

Londen — De Britse minister van defensie, lord Alexander, heeft vandaag in het Britse Hogerhuis medegedeeld, dat generaal-majoor Stephen Newton Shoosmith benoemd is tot plaatsvervangend stafchef van generaal Mark Clark, opperbevelhebber van de geallieerde strijdkrachten in Korea. Generaal Shoosmith is 51 jaar oud.

Londen — In een verklaring in het Hogerhuis heeft de Britse minister van Oorlog, Lord Alexander, vanmorgen medegedeeld, „dat er in Korea nog steeds geen tekenen zijn, die er op wijzen, dat de vijand een offensief voorbereidt".

„Maar, zoals ik reeds heb gezegd in mijn laatste voor U afgelegde verklaring, de vijand is nog steeds zeer wel in staat een groot offensief te beginnen, vanuit de sterk uitgebouwde defensielinie, zonder dat er tevoren veel waarschuwende tekenen behoeven te zijn."

McMahon overleden

Washington. — De senator Brien McMahon is in de leeftijd van 48 jaar overleden aan een ruggegraatziekte. De senator was voorzitter van de congrescommissie voor atoomenergie.

JAMAICA VRAAGT ZELFBESTUUR

Kingston (Jamaica). — Het Huis van Afgevaardigde van Jamaica, waarin de socialisten de meerderheid hebben, heeft met algemene stemmen een motie aangenomen, die aandringt op zelfbestuur van deze Britse kolonie. Het huis heeft een commissie benoemd voor het opstellen van een grondwet, die zo spoedig mogelijk aan de Britse minister van Koloniën zal worden toegezonden.

San Juan. — De nieuwe vlag van Puerto Rico, dat gisteren een zelfbesturend gemenebest binnen de Verenigde Staten is geworden, is gestuurd naar de bevelhebber van de Amerikaanse 65ste infanterie-divisie in Korea, die geheel uit Portorikeinen bestaat. De vlag, die meer dan vijftig jaar geleden is ontworpen, zal thans waaien naast de vlaggen der overige Amerikaanse staten. Zij bestaat uit verticale rode en witte strepen met een witte ster op een driehoekig blauw veld.

EMIL ZATOPEK, de vliegende majoor van het leger loopt hier zijn laatste baan op de 10.000 m., die hij won in 29 min. 17 sec. hetgeen een Olympisch record is. Behalve de gouden medaille voor dit nummer won hij er ook een voor de 5.000 m. en de marathon. Overigens is het maar goed, dat hij zo hard kan lopen, want zijn vrouw, Dana Zatopkova, won de gouden medaille voor.... speerwerpen.

In Italie werd waterstof in helium omgezet

Rome — De Italiaanse minister van Defensie, Pacciardi, heeft in een vergadering van het kabinet medegedeeld, dat men er in geslaagd was op een artillerie proefterrein waterstof via een explosie-reactie om te zetten in Helium.

Deze omzetting geschiedt normaal in de atmosfeer, maar is thans dus kunstmatig mogelijk gebleken. Kort voor deze bekendmaking kwam het dagblad „Giornale d'Italia" met het sensationele bericht, dat in Italië de eerste waterstofbom tot explosie was gebracht.

De minister sprak dit bericht tegen. Hij vertelde, dat het nieuwe proces is ontdekt door Prof. Ibaldo Leschi, een bekend Italiaans natuurkundige, die voor de oorlog veel heeft samengewerkt met Prof. Pontecorvo die twee jaar geleden met zijn gezin achter het IJzeren Gordijn is verdwenen.

Bonn — De drie Westelijke geallieerden hebben het toezicht op de staalproductie van West-Duitsland opgeheven. De Hoge Commissie heeft bekend gemaakt, dat de productie van ruw staal niet langer beperkt behoeft te blijven tot 11.1 millioen ton per jaar voor civiele doeleinden. De opheffing vloeit voort uit het feit, dat de overeenkomst van het plan Schuman verleden week van kracht is geworden

De Hoge Commissie heeft ook de overeenkomst van de geallieerden tot geleidelijke ontbinding van het internationaal gezagsorgaan voor het Ruhrgebied bekend gemaakt

het nieuws van vandaag

In de Nederlandse Antillen werden in 1951 1122 huwelijken gesloten en 183 echtscheidingen uitgesproken d.i. d.i. 16.3% van het aantal gesloten huwelijken. De ontbinding van het huwelijk is een maatschappelijk kwaad dat in de Antillen van 40 jaar geleden vrijwel onbekend was, nu tiert het welig en neemt steeds grotere vormen aan.

Desondanks verontrust dit verschijnsel de gemoederen niet merkbaar. Was het kinderverlamming geweest, die in een hoeveelheid van 16.3% zou voorgekomen zijn: de oren zouden tuiten van het noodgeschrei ten hemel. Maar nu het slechts echscheiding is, waardoor — God weet — talloze kinderen dieper en dodelijker getroffen worden dan door de kwaadaardigste kinderverlamming, nu zijn de gemoederen niet merkbaar verontrust. Nu behoort het tot de „breedheid van opvatting" deze mededeling met een glimlach en een ophalen van de schouders te ontvangen.

Waar deze maatschappelijke kwaal een 40 jaar geleden in de Antillen, zoals gezegd, vrijwel onbekend was, en ze nu zulk een omvang heeft gekregen, die bovendien nog gestadig toeneemt, ligt de vraag voor de hand, wat wel de oorzaak van dit betreurenswaardig verschijnsel mag zijn. De tijd zelf, waarin deze kwaal ontstaan en tot zo verontrustende afmetingen gegroeid is, geeft, dunkt ons, het antwoord dat we zoeken: de al te plotselinge grenzenloze welvaart en het totaal vermaterialiseerde leven dat daarmee gekocht werd, zijn de doodsvijanden van alles wat geestelijke waarde is, van de waarden die zedelijke verplichtingen zijn op de eerste plaats. En onder die zedelijke verplichtingen zijn er weinig moeilijker te volbrengen, dan die van het levenslang bewaren van de huwelijkstrouw.

Daarom wreekt de materialistische levenswijsheid, die de levensregel geworden is van al te grote lagen van onze bevolking zich zwaar op het voor het welzijn van de maatschappij zo onmisbare instituut van het ongeschonden huwelijk.

Daarom bewijst deze levenswijsheid zijn levensgevaarlijke dwaasheid zo duidelijk in het groot en steeds groeiend aantal der huisgezinnen, die voor goed en onherstelbaar opensplijten, om de kinderen, die toekomst der maatschappij, ten prooi te laten aan een verwaarlozing, die schadelijk is voor de belangen van hen zelf en van de toekomst, die op hen gebouwd moet worden.

Echtscheiding

De poging, om een dam op te werpen tegen deze versnellende stroom ligt nog wel in het geheugen. Gouverneur Kasteel nam in de oorlog het initiatief tot een wet, die bewijs eiste van het voor echtscheiding ten laste gelegde: eenvoudig verstek laten gaan zou niet meer voldoende zijn. Wij herinneren ons ook hoe deze poging onder de opvolger van Gouverneur Kasteel op initiatief van Mr v.d. Meer weer te niet gedaan is. De korte samenvatting van geheel deze actie en reactie is wel, dat het inderdaad moeilijk is bij de ontaarding der degelijkheid waar wij nu getuigen van zijn, de ontbindende gevolgen te bezweren door de schroeven van de wet aan te draaien. Anderzijds is 't nog duidelijker, dat de te grote mazen van het net der wet, de ontbinding in de kaart speelt.

En zo zien we dan ook dat het euvel jaarlijks hand over hand toeneemt. In dit verband is het leerzaam de opmerkingen weer te geven, die een onzer Surinaamse lezers ons over dit onderwerp toezond. Hij constateerde n.l. dat het euvel der echtscheiding ook onder zijn landgenoten in de Antillen sterk toeneemt en schreef, dat het er op lijkt, of zij op dit punt meedoen aan een z.g. „mode". Tegenwoordig, zegt hij, krijgt men om de gekste streek echtscheiding. Wanneer iemand een blauwe plek op zijn lichaam aan de dokter kan tonen, krijgt hij een „certificaat" van mishandeling en voor ƒ 250.— is een praktizijn bereid daar per kortste keren echtscheiding mee te bewerken. Ook schijnt het nog al eens voor te komen, dat een Surinamer echtscheiding zoekt, omdat zijn vrouw zich afgeeft met een kostganger. Bij echtscheiding krijgt zij de helft van de bezittingen van haar echtgenoot mee, zodat ze daar nu niet bepaald op achteruit gaat. Al deze dingen zijn een spoorslag voor het kwaad en de inzender vraag zich dan ook af, of het Gouvernement hiertegen geen drastischer maatregelen nemen kan, b.v. door de vrouw in zulk een geval na de echtscheiding naar haar plaats van herkomst terug te zenden.

Waar het zo moeilijk is bij wet paal en perk te stellen aan de ontwikkeling van deze kwaal, lijkt het ons inderdaad noodzakelijk, dat het Overheidsbeleid op dit punt zo straf mogelijk op de verdediging van de huwelijksband gericht wordt.

Eva's begrafenis uitgesteld:

Eerst moeten alle Argentijnen afscheid van haar nemen

Buenos Aires. — President Peron heeft bepaald, dat zijn echtgenote niet zal worden begraven aleer iedere Argentijn de gelegenheid heeft gehad afscheid van haar te nemen. De begrafenis was oorspronkelijk op Dinsdag vastgesteld.

Maandagavond vertoefde Peron 20 minuten bij de baar.

Nader wordt vernomen dat generaal Vacca niet aan een hartverlamming is overleden. De generaal is onder de voet gelopen en daarna aan de gevolgen in een hospitaal overleden.

ONTEMBARE STROOM

Buenos Aires. — Vijf personen blijken te zijn omgekomen en 2000 te zijn gewond bij de eerste wilde wedloop van een half millioen Argentijnen, die het stoffelijk overschot van Eva Peron wilden zien. Tienduizenden mannen en vrouwen, meestal in werkkleding trokken vannacht en vanochtend langs de kist. Vandaag zal het stoffelijk overschot worden overgebracht naar het hoofdkwartier van het Algemeen Vakverbond. Er zullen dan militaire eerbewijzen worden gebracht, die normaliter slechts worden gebracht aan een president die in functie overlijdt. Het algemeen vakverbond, dat de arbeiders ten teken van rouw verzocht het werk gedurende twee dagen neer te leggen heeft deze termijn met een dag verlengd.

Verscheidene artikelen, ook voedingsmiddelen zijn in Buenos Aires bereids moeilijk te krijgen.

Het parlement nam een wet aan waarin 26 Juli in de toekomst tot een nationale rouwdag wordt verklaard. In het gehele land is het werk neergelegd. Zolang de huidige zitting van het parlement zal duren, dat is tot 30 September, zal voor iedere vergadering een minuut stilte ten teken van rouw in acht worden genomen. Het ministerie van onderwijs heeft voorgeschreven dat in alle scholen portretten van de overledene zullen worden opgehangen en dat voor het portret iedere dag verse bloemen zullen moeten worden neergelegd.

Onze toeristenindustrie

De vraag is: Wat is er bereikt in de Antillen ?

Bijna zou ons uit de pen gevloeid zijn „de ontwikkeling" van de toeristenindustrie, doch aangezien er in het geheel geen ontwikkeling te bespeuren valt — integendeel sterke achteruitgang vergeleken met de jaren onmiddellijk voor de oorlog — leek het ons beter de keuze te bepalen tot de toeristen industrie zonder meer.

Toch moeten wij op dit aambeeld blijven hameren, want het belang bij een juiste ontwikkeling van deze bron van inkomsten voor onze bevolking, die in deze buitengewoon voorspoedige jaren wel zeer verwend werd, is te groot om er niet over te blijven schrijven.

Met angst en vreze in het hart denken wij aan de tijd, dat de olie industrie — thans de enige industrie waarop de enorme welvaart van het eiland berust — geringer in omvang wordt of zelfs voor het grootste deel zal verdwijnen. En wie ons eiland gekend heeft, vóór dat deze industrie zich er op vestigde, weet, wat dat betekent. De een zegt, dat het nog wel 15 jaar zal duren, de andere 50 jaar, doch niemand weet het. Wij hebben het niet in eigen hand.

Wanneer elders deviezen vallen, hebben wij maar af te wachten wat er met ons gebeurt. Daarom is het zo uitermate belangrijk dat deze rijke jaren gebruikt worden om iets op te bouwen, dat meehelpt onze bevolking een redelijk bestaan te verschaffen.

Wat is er gedaan?

Maar wat hebben wij gedurende de afgelopen vette jaren gedaan? Is het niet zo, dat er naar de mening van velen verkeerde dingen zijn gedaan die ons veel gekost hebben? Geld, dat op andere wijze zo oneindig veel beter gebruikt had kunnen worden?

Wij willen met stilzwijgen voorbijgaan het tijdvak dat ongeveer ligt tussen 1932 en het uitbreken van de Tweede wereldoorlog in 1940. Voor deze tijd bestond er op Curaçao een Vereniging voor Vreemdelingenverkeer, die zijn beste tijd al lang overleefd had. In navolging van hetgeen op zovele andere plaatsen geschiedt, besloot onze Kamer van Koophandel de bevordering van de toeristenindustrie tot zich te trekken in volle overeenstemming met de toenmalige voorzitter van bovengenoemde vereniging, waarbij dit laatste lichaam opgeheven werd. De Kamer heeft zeker baanbrekend werk verricht. Voor de eerste maal in de geschiedenis van ons eiland werden toen de scheepvaart-maatschappijen en travel-agents in de V.S. van propagandamateriaal voorzien. Onder auspiciën van de Kamer schreef mr van Balen zijn nog steeds bekend boek over onze eilanden, waarvan een omgewerkte uitgave in de Engelse taal, geschikt voor de toeristen, vlak voor het uitbreken van de oorlog in bewerking was. Het zou ons in dit bestek te ver voe-

Recht tot het hart

— Een edelmoedige valt niet en zo hij toch valt, zal hij een steun vinden.

ren om op het werk van de Kamer in te gaan. Het beperkte zich tot het aantrekken van de z.g. dag-toeristen, die hier per grote trans-atlantische boot of met regelmatige passagiers lijnschepen arriveerden. Zo deden in 1939 circa 40 keer de trans atlantische schepen der diverse scheepvaartmaatschappijen Curaçao aan met ongeveer 17.000 toeristen aan boord, om maar niet te spreken van de transito passagiers, toeristen der regelmatige lijnschepen, welke Curaçao in hun vast vaarplan hebben opgenomen.

De Caraibische Commissie

Gedurende de oorlog en door verdere bestudering van de toeristen-industrie in het algemeen, vooral in de V.S., werd begrepen dat de tijd aangebroken was om op Curacao een stap verder te gaan. Het zou mogelijk moeten zijn om — indien men met veel zakeninzicht en internationale kennis van de toeristenindustrie de juiste plannen zou uitvoeren — een deel van de z.g. stop-over toeristen naar West Indië aan te trekken. Vlak ná de oorlog werd bovendien Nederland lid van de Caraibische Commissie en ons gebiedsdeel kon toen deelnemen aan de besprekingen in de West Indische Conferentie, waarvan, onder leiding van de vier moederlandse regeringen, circa 17 landen in en rondom de Caraibische zee deel uitmaakten. De ontwikkeling van de toeristenindustrie rondom de Caraibische zee stond destijds in de volle belangstelling. Een speciale conferentie werd in het najaar van 1945 te New York gehouden om te overleggen wat er gedaan moest worden om de toeristenindustrie tot ontwikkeling te brengen. Ons eiland werd daar op uitstekende wijze vertegenwoordigd door de heer H.E. Kies, die bovendien door de Caraibische Commissie uitgenodigd werd om naast een Amerikaan, Canadees en Fransman een der vier sprekers te zijn, die speciale onderwerpen behandelden. Als vertegenwoordiger van de Curaçaose pers werd door de toenmalige gouverneur uitgezonden de heer Is. Bloch.

Hotelcommissie

Inmiddels hadden een aantal grote maatschappijen en firma's op ons eiland op instigatie van de heer Plesman, directeur van de KLM, de bestudering ter hand genomen van hetgeen naar hun mening op Curaçao diende te gebeuren. Het gevolg hiervan was de oprichting van een Hotelcommissie en bijeenbrenging van een stam-kapitaal, waarvan de grootte nimmer officieel is bekend gemaakt, doch veilig kan worden geschat op een slordige 7 ton. De bedoeling was een hotel aan de Piscaderaweg te bouwen van 3 millioen guldens. Het moest een luxe hotel worden met liefst 110 kamers.

In de boezem van de Hotelcommissie werd zwaar gedebatteerd. Er werden inderdaad ernstige klachten geuit over de plaats van het hotel, ofschoon men, naar onze mening door gebrek aan inzicht en kennis van de toeristenindustrie, niet wilde begrijpen dat ook het bouwen van een luxe hotel ad 3 millioen gulden hogelijk verkeerd was en dat men daarmede buitendien volkomen tegen het advies in handelde van de Caraibische Commissie, in het bijzonder tegen dat van de Voorzitter van de Amerikaanse sectie van dat lichaam, de grote stuwende kracht achter deze commissie, de millionnair uit Wallstreet, de heer Taussig.

Wij moeten er nogmaals op wijzen, dat wij in dit kort overzicht moeilijk verder op dat onderwerp kunnen ingaan, wij mogen echter aannemen dat de misère, voortgesproten uit de hotelplannen van de Hotelcommissie wel enigszins bekend zijn. De fundamenten aan de Piscaderabaaiweg staan daar als bewijs van een fiasco en als een herinnering aan gebrek aan inzicht en kennis van toerisme.

Een opmerking moet ons nog van het hart en wel deze.

Het is een veel voorkomende fout op ons eiland, dat ongeschikte mensen in een dergelijke commissie zeggingskracht krijgen.

Zij hebben geen vakkennis terzake en proberen toch hun fantastische plannen „coute que coute" door te zetten. Het is gemakkelijk genoeg om hier namen van schuldigen te noemen, maar wij kunnen het hierbij gevoegelijk laten. Zij zullen langzamerhand wel zelf begrijpen, welk nadeel zij aan ons eiland en bevolking toegebracht hebben.

Wij hadden allang met het geld van de grote maatschappijen en firma's plus het kapitaal, dat het gouvernement aan het Rifwater gespendeerd heeft een kleine, doch zich steeds uitbreidende en bloeiende toeristenindustrie kunnen hebben.

Vele millioenen

Nog dient vermelding dat in het voorjaar van 1947 de oprichting tot stand kwam van de Toeristen-Commissie op Curaçao, Aruba, alsmede een overkoepelingsorgaan en de definitieve benoeming van een vertegenwoordiger in New York.

Naar schatting zullen deze lichamen wel in de loop der jaren 1 1/4 millioen gulden opgeteerd hebben en daar staat bitter weinig tegenover, niettegenstaande het feit, dat er in de locale bladen vrij vaak propaganda gemaakt wordt.

Het is — zo wil het ons voorkomen — meer dan tijd, dat de Regering hierin een radicale verandering brengt en de aangewezen weg is opheffing van alle commissies en de benoeming van een „tourist commissioner" die in dienst staat van het gouvernement en die dan rechtstreeks zijn plannen bij de Landsregering indient. Hij mag vooral niet onder curatele gesteld worden van een of andere minister. Het is een zaak, waarover de gehele Regeringsraad te oordelen heeft. Het spreekt wel vanzelf, dat de keuze van een dergelijke functionaris met de uiterste zorg dient te geschieden, een dergelijke kracht is er naar onze mening in de Antillen wel te vinden.

Wanneer men het gehele onderwerp van de toeristen industrie op Curaçao bekijkt, dan komt men al spoedig tot het inzicht, dat het beter ware dat de Landsregering, de Staten, het Bestuurscollege het onderwerp zelf ter hand nemen.

Wij leven thans in het achtste jaar na de oorlog en in de practijk is er nog niets tot stand gekomen. Alleen is er veel geld verbruikt, wellicht bij elkaar opgeteld bijna 2 millioen gulden, maar wij hebben er bijna niets voor gekregen. Wij verkeren nu in een periode waarin wij ons laten drijven, hopende dat deze of gene wel eens met plannen zal komen opdagen en dat is funest.

Onze mening over de plannen van mr Papier hebben wij voldoende uiteengezet.

Al dit onderhandelen is kostbaar tijdverlies. Wij zijn schatrijk vergeleken met andere kleine eilanden in de Caraibische zee, maar desondanks hebben wij tot nu toe niets gepresteerd. Wij moeten ons er vooral voor hoeden, hetgeen velen zo gaarne doen, ons te vergelijken met de grote eilanden als Puerto Rico en Jamaica, die binnen een jaar of 15 reeds 3 millioen inwoners zullen tellen. Een dergelijke zelfoverschatting kan ons duur komen te staan. Laten wij steeds duidelijk voor ogen houden, wat wij in de Caraibische zee zijn, een klein eiland, niet eens rijk door de natuur bedeeld, met 100.000 inwoners.

Vooral niet kostbaar

Van dat standpunt uitgaande moeten wij de rustige eenvoudige dingen doen, die de experts van de Caraibische Commissie, en vooral ook de heer Taussig, voor ogen stonden toen zij spraken van hetgeen de kleine eilanden in de Caraibische Zee konden doen om zich een deel van de „stop-over" toeristen te veroveren. Vooral geen kostbare plannen, werd bij herhaling gezegd. Eenvoudig en klein beginnen en het laten groeien. Maar in onze rijkdom zijn velen geneigd een dergelijke voorzichtig en verstandig beleid over boord te gooien.

Wij zeiden al, dat wij ons laten drijven, hopende op de middelen, die een ander ons brengen zal. Dat slaat ook op de Regering. Wij zouden gaarne zien dat deze de leiding zelf in handen nam. De ontwikkeling van het toerisme is in landen als het onze Regeringstaak.

En dat moet hier ook het geval zijn. Dat hebben de achter ons liggende jaren wel geleerd. Niet dat wij denken, dat de leden van de Landsregering experts zijn op toeristisch gebied, daarvoor ontbreekt ten enen male de vakkennis, maar zij kunnen zich door mensen, die daarvan wel op de hoogte zijn en van het toerisme hun vak hebben gemaakt, (vooral geen travel agents), laten voorlichten en ten slotte zal de regering financieel moeten bijspringen. Het is een bekend feit, dat Frankrijk bijv. zich in een prachtige toeristen industrie heeft opgebouwd niet alleen in Frankrijk, maar ook in Marokko en Algiers en daar gaat de leiding uit van de Regering. Het is een onderdeel van het Regeringsbeleid.

De regering hier zal moeten besluiten welke kant zij op wil. Het is geen geheim dat wij verklappen, indien wij zeggen, dat er op ons eiland twee stromingen bestaan. De een denkt dat industrie in een vloek en een zucht met millioenen kapitaal opgebouwd kan worden, de andere daarentegen wil niets weten van een groot hotel met annex een casino. Een feit evenwel is, dat de experts van de Caraibische Commissie zich niet verzaapten aan een groot hotel annex casino. Laten wij ons niet langer op sleeptouw nemen door promotors. Laat de Regering zelf de zaak ter hand nemen. Dan eerst zal er schot in de ontwikkeling van de toeristen industrie komen.

ARUBA

HET AANTAL PROSTITUEE'S OP ARUBA.

Wij hebben inderdaad gelijk gekregen. Na het gegoochel met getallen en cijfers in rapporten waarvan wij de inhoud niet kennen; na de officiële verklaringen, die ons verward aandeden, blijkt de stand van zaken per medio Juni als volgt:

Arubanen: één tussen 15 en 18 jaar, twee tussen 18 en 21 jaar en 3 boven de 21 jaar, totaal dus zes ingeschreven prostituee's.

Bonairianen: één ingeschreven tussen 16 en 21 jaar; 6 boven de 21 jr; totaal dus zeven ingeschreven.

Curaçaoënaars: 5 tussen 15 en 18 jr; 6 tussen 18 en 21 jr en 38 boven de 21 jaar; totaal dus 49.

Sabanen: 2 boven de 21 jr; van **St. Eustatius:** 2 boven de 21 jr en 3 van **St. Maarten**, eveneens boven de 21 jaar; totaal 7 van de Bovenwinden.

De andere nationaliteiten zijn als volgt verdeeld:

1 van **Colombia** boven 21 jr; 1 van **Frankrijk** boven de 21 jr; **Santo Domingo** heeft 1 van 18 — 21 jr, 12 boven de 21 jr; **Venezuela** 3 boven de 21 jaar.

Recapitulerend zijn er dus op Aruba ingeschreven 6 vrouwen tussen 15 en 18 jaar; 10 tussen 18 en 21 jaar en 71 boven de 21 jaar. Totaal dus 87 ingeschreven prostituees, waarvan er slechts 55 op Aruba vertoeven, de overigen zijn niet op Aruba.

Het getal der niet-ingeschrevenen is niet bekend, doch aangenomen mag worden, dat dit zeer gering is.

„HEEL CURACAO DRINKT AMSTEL BIER. U TOCH ZEKER OOK?

(Adv.)

Heden is overleden onze geliefde zuster

Mej. ROMELIA C. HENRIQUEZ.

Namens de familie nodigen wij hierbij vrienden en kennissen uit voor de ter aarde bestelling, welke zal plaats vinden op Woensdag 30 Juli te 4.30 uur n.m.

Sterfhuis Pietermaai 156.

A. C. Henriquez
Julio C. Henriquez
Milton C. Henriquez
Isaac Baiz
Alberto Delvalle

CURACAO

EXAMENS VEILIG VERKEER

Twaalf candidaten slaagden „cum laude" voor het Veilig Verkeer Examen.

Van de Hendrikschool Pietermaai slaagden E. Singer, R. Bloeiman, R. van Werkhoven, G. Leent, E. Jansen en E. Bakhuis.

Van het St Martinusgesticht C. Casper, L. Vonsee en H. Ros. Van de Tharcisiusschool (Salinja) E. Petrona en H. Martina.

Van de Joan Mauritsschool (v. Leeuwenhoekstr.) L. Molly.

Het bestuur van de Vereniging „Veilig Verkeer" zal de diploma's a.s. Donderdag om 17.00 uur in het Cultuur Centrum uitreiken.

108 LEERLINGEN INGESCHREVEN

De toelatings examens voor de R.K. Ambachtsschool St Jozef zijn ten einde en er werden er 108 nieuwe leerlingen voor het komende cursus jaar toegelaten.

FROBEL EXPOSITIE

Op Donderdag 31 Juli a.s. is er van 9 tot 11.30 uur v.m. in Suffisant een expositie van werken van de kinderen die op de fröbelschool gaan. De tentoonstelling is in de fröbelschool.

GRENSRECHTER ROSBERG

De internationale scheidsrechter W. Rosberg is aangewezen als grensrechter in de demi finale voetbal Hongarije-Zweden, aldus seint onze correspondent in Helsinki. Men betreurt zijn te vroeg vertrek.

IN DRUK VERSCHENEN

In druk zijn verschenen de gewijzigde statuten van de Curaçaose Vereniging voor Handel en Nijverheid, statuten van de General Laws of the St Eustatius W.I.A. en de statuten van de beleggingsmaatschappij Omnial NV.

IN HET WATER

Een man die op de Handelskade stond wilde met het bootje mee naar de overkant. De boot was reeds een eindje van de wal af en toen stapte de man pardoes in het water. Met behulp van burgers en politie werd de man op het droge gebracht en naar huis vervoerd.

DIERENMISHANDELING

In het derde district heeft zich een ergelijk geval van mishandeling voorgedaan, waarbij een man een kalf dusdanig zou hebben geslagen dat het dier gestorven is, een ander kalf werd zwaar mishandeld en brak een poot. De politie heeft de zaak in onderzoek.

EXAMEN HULPONDERWIJZERES

Zaterdag werden de laatste 12 candidaten geëxamineerd voor het examen hulponderwijzer. Er werden er 9 afgewezen, zodat slaagden: mej. E. Th. Nurse, mej. B.L. Suares en de heer Th. J.H. Verest.

NOORSE ONDERSCHEIDING VOOR DE HEER P.S. VAN 'T HAAFF

De heer P.S. van 't Haaff, voorzitter van de Koninklijke Nederlandse Vereniging „Onze Vloot" en oud-inspecteur-generaal voor de Scheepvaart, werd op 17 Mei ll., de Noorse nationale feestdag, onderscheiden met de benoeming tot Commandeur in de Orde van St Olav. De koning van Noorwegen heeft deze eervolle onderscheiding toegekend naar aanleiding van de hulp, die de Noorse schepen in verband met de internationaal gesloten conventies in Nederlandse havens ondervinden.

De decoratie werd uitgereikt door de Noorse gezant te 's-Gravenhage.

Velen zullen zich nog het bezoek van de Heer P.S. van 't Haaff aan Curaçao herinneren, in Juni-Juli 1951, teneinde de invoering van de Schepenwet te bevorderen. Een vroegtijdig ontslag deed een en ander evenwel aanmerkelijk vertragen.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Caramea van Christobal naar Londen, **Ebro** naar Colombia, **Trader** van Welen, **Orestes** naar La Guaira en **Willemstad** naar Aruba.

PLEIDOOIEN IN HOGER BEROEP

Op 12 Augustus zullen in Hoger Beroep de pleidooien worden gehouden in de zaak Electra.

D'R IN EN D'R UIT

Haven: in 4 vrachtschepen (5), 17 tankers (12) en 10 zeilboten (1) met 13 passagiers, 4 in transito en 103 vertrokken.

Hato: in 13 en uit 14 vliegtuigen. Er landden 163 passagiers, 24 in transito en 163 vertrokken.

HET VERKEER

Er waren gisteren 4 lichte aanrijdingen.

GESLAAGD

Ten overstaan van het Comité tot Bevordering van de Wetenschap legde de heer A.W. Vogelensang met goed gevolg examen af voor het Uitgeversbedrijf en de Boekhandel.

DRUKKE AGENDA

Zoals wij reeds meldden is er a.s. Donderdagavond 8 uur een openbare Statenvergadering. Het is een indrukwekkende agenda van 17 punten, onder de ingekomen stukken figureren 55 adviezen van de commissies, tevens zullen behandeld worden de 7 overdrachten der diensten aan de Eilandsbesturen.

BILJARTEN

Gisteravond werd er weder gebiljart op Plantersrust tussen de Politie en Centro. De uitslagen luiden als volgt: Koeiman won van Klooster; v.d. Mark verloor van Revers en Vrolik verloor van v. Grieken. De stand is nu 22—16 in het voordeel van Centro.

Woensdagavond zal de laatste partij van de eerste ronde gespeeld worden op Plantersrust. De spelers zijn: E. Veen vs Gijsbertha; Rodriquez vs Plantijn: Cratz vs De Lima; Cabenda vs T. Tweeboom Hoffmans vs Cali!.

H.M. de Koningin in Orange

Orange. — H.M. de Koningin is in Orange aangekomen. Gisteren heeft zij de gehele dag in Parijs vertoefd. Zij bezocht de ambassade en lunchte in de stad.

Zij is in Orange gearriveerd in gezelschap van de Nederlandse minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, Prof. Rutten, de Nederlandse ambassadeur Baron van Boetzelaer van Oosterhout en de Franse staatssecretaris van buitenlandse zaken Schuman. De Koningin zal Vrijdag, na een kort verblijf in Parijs met de twee jongste prinsessen, die op het ogenblik in Frankrijk met vacantie zijn, terug keren naar ons land.

Dr Beel voerde besprekingen

's-Gravenhage. — Prof. Beel heeft op basis van het programma dat door Dr Drees was opgesteld vandaag besprekingen gevoerd met de fractie voorzitters van de A.R., de C.H.U., de K.V.P., en de P.v.d.A.. Het onderwerp van bespreking zou de zetelverdeling zijn geweest. Verwacht wordt dat thans de fractievoorzitters overleg met partijgenoten zullen houden.

Marine-mutaties

's-Gravenhage. — Naar wij vernemen ligt het in het voornemen kapitein ter zee G. Koudijs, thans commandant van Hr Ms „Karel Doorman" met ingang van 1 September te belasten met het commando over het oefensmaldeel 5.

Voorts ligt het in het voornemen dat op dezelfde datum de huidige commandant van dat smaldeel, commandeur F. T. Burghard te bevorderen tot Schout bij Nacht en dat hij in het begin van September Schout bij Nacht C.W. Slot zal opvolgen als commandant van de zeemacht Nederland. Schout bij Nacht Slot zal vermoedelijk per 1 November worden benoemd tot vlagofficier personeel.

WAAROM NIET NAAR DE OLYMPIADE?

In de Julianabar maakten wij een dezer dagen een vreemd schouwspel mee. Wij zagen de gladiatoren van de gespierde kracht aan het werk. Corry Blokland van Werkspoor fungeerde als notenkraker en drukte enkele grote noten tussen zijn handen tot gruis.

R.C. Victoria Naay — ex-schutter — deed voor hem niet onder en beet de noten met zijn voortanden stuk alsof het repen chocolade gold. En U kunt het geloven of niet, maar het spel werd veel vrolijker toen er enkele bierblikken in elkaar werden gedeukt. Men oefende deze aardigheid uit op elkander's voorhoofd. De blikjes waren gedeukt, de voorhoofden waren nog in tact. Waarmede we zeggen willen dat er rare mensen op de wereld rondlopen. Op de Olympiade te Helsinki zou het wellicht een gouden of zilveren medaille hebben opgeleverd.

STUURMAN

Met de „Hestia" kwam op ons eiland aan de heer Elsio Sintiago. Drie jaar geleden trok deze jongeman naar Amsterdam om te studeren als stuurman op de Zeevaartschool te Amsterdam.

BEKENDMAKING

De Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst a.i. maakt hierbij bekend, dat op de hieronder vermelde dagen gelegenheid bestaat tot kosteloze koepokinenting in het gebouw van de Joan Mauritsschool op Mundo Nobo:

Vrijdag, 1 Augustus van 9 tot 10 uur v.m.
van 2 tot 3 uur n.m.
Zaterdag, 2 Augustus van 9 tot 10 uur v.m.

De Directeur a.i. voornoemd,
J. H. FRENKEN.

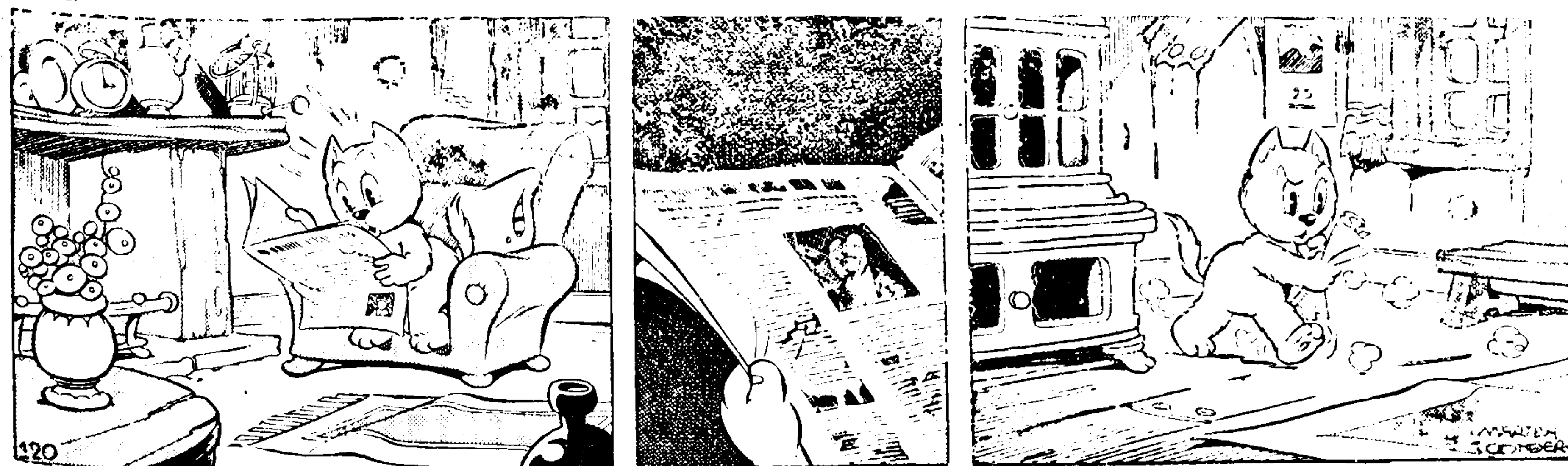
OPENBARE H.B.S. „PETER STUYVESANT COLLEGE"

Inschrijving van nieuwe leerlingen voor de hogere klassen op

WOENSDAG 30 JULI 1952

van 9 tot 11 uur v.m. in het schoolgebouw, Wilhelminaplein. Bezitters van het MULO-diploma worden verzocht hun puntenlijsten mede te brengen.

1227 Tom Poes en de Talisman.

Terwijl al deze wonderlijke zaken met heer Ollie B. Bommel plaats vonden, leefde Tom Poes in zijn kleine huisje onder de berken en verzorgde zijn bloemen en planten. Maar helemaal rustig was hij toch niet. Iemand, die heer Bommel net zo lang kent als Tom Poes het doet zal dat kunnen begrijpen.

Tom Poes was dan ook niet zo héél erg verbaasd, toen hij de krant openvouwde en het gezicht van zijn vriend op de voorpagina zag staan.

„Luchtje aan benoeming: Van Minister van Byzondere Zaken?" stond er met vette letters boven. En daaronder volgde een lang artikel dat aldus begon: „Zijne Excellentie Olivier B. Bommel is heden, op last van de Minister van Justitie in arrest gesteld. Vermoed wordt, dat hij op een onregelmatige wijze aan zijn portefeuille is gekomen. Toen onze bijzondere correspondent de heer Bommel in zijn cel bezocht en hem vroeg, wat hij van de toestand dacht, werd hij echter vriendelijk ontvangen.

„Het is allemaal smeerlapperij, jonge vriend!" aldus de heer Bommel. „Ik heb gewoon gewenst, minister te worden — nu.... toen werd ik het! Mijn pluimhoedje en mijn lint kreeg ik van zelf! Maar toen ik wenste te regeren en de oorlog en de scholen wilde afschaffen ging de zaak verkeerd! Gebrek aan medewerking, vat je?"

Het komt ons voor, dat de uitlatingen van de heer O.B. Bommel, hoewel ondubbelzinnig, toch ruimte laten voor vele vragen. Bij voorbeeld...."

„Ja, ja!" zuchtte Tom Poes. „Daar heb je het al! Heer Ollie in de cel!! Wat nu?.... Maar wacht eens even!!.... Hij heeft toch een talisman??"

Staten van de Nederlandse Antillen

Vergadering op DONDERDAG, de 31ste Juli 1952 des avonds 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Adviezen van Commissies.
3. Ontwerp - landsverordening, regelende de bezoldiging, de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, alsmede het pensioen van de Algemene Vertegenwoordiger in Nederland (1951—1952—24).
4. Ontwerp - landsverordening tot wijziging van het Koninklijk Besluit van de 27ste April 1936 (Stbl. no. 911; P.B. 1936 no. 66) tot oprichting van een pensioenfonds voor Curaçaose burgerlijke landsdienaren, politiemilitairen, onderwijzers bij het bijzonder onderwijs, het onderwijzend personeel van de R.K. Ambachtsschool „St. Jozef", het personeel van het beheerskantoor van het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen en hunne weduwen en wezen (1951—1952—26).
5. Ontwerp - landsverordening tot vervallenverklaring van de Verordening van de 27ste November 1907 (P.B. 1907 no. 14), houdende voorschriften betreffende het gebruik van de gouvernements telephoonverbinding op het eiland Saba (1951—1952—31).
6. Ontwerp - landsverordening ter uitvoering van Overgangsbepaling V der Eilandenregeling Nederlandse Antillen (Overdrachtslandsverordening III: Burgerlijke Stand en Bevolkingsregisters) (1952—1953—9; 1951—1952—38).
7. Ontwerp - landsverordening ter uitvoering van de overgangsbepaling V der Eilandenregeling Nederlandse Antillen (Overdrachtslandsverordening IV: Landbouw, Veeteelt en Visserij) (1951—1952—39).
8. Ontwerp - landsverordening ter uitvoering van de overgangsbepaling V der Eilandenregeling Nederlandse Antillen (Overdrachtslandsverordening V: Brandweer) (1951—1952—40).
9. Ontwerp - landsverordening ter uitvoering van de overgangsbepaling V der Eilandenregeling Nederlandse Antillen (Overdrachtslandsverordening VI: Landswatervoorziening) (1951—1952—41)
10. Ontwerp - landsverordening ter uitvoering van de overgangsbepaling V der Eilandenregeling Nederlandse Antillen (Overdrachtslandsverordening VII: Openbaar Vervoer) (1951—1952—42).
11. Ontwerp - landsverordening tot wijziging van de Verordening van de 22ste Juni 1933 (P.B. 1933 no. 54), houdende bepalingen omtrent de uitoefening van het recht van vergadering (1951—1952—45).
12. Ontwerp - landsverordening tot wijziging van de Verordening van de 22ste Juni 1933 (P.B. 1933 no. 56), houdende bepalingen omtrent drukwerken (1951—1952—47).
13. Ontwerp - landsverordening ter uitvoering van overgangsbepalingen V der Eilandenregeling Nederlandse Antillen (Overdrachtslandsverordening II: Lijntelefonie) (1951—1952—53).
14. Ontwerp - landsverordening tot goedkeuring van het reglement van orde voor de Regeringsraad (1951—1952—62).
15. Ontwerp - landsverordening, regelende de gevolgen van het aanvaarden door ambtenaren van de Nederlandse Antillen van hun verkiezing tot gedeputeerde (1951—1952—64).
16. Ontwerp - landsverordening, houdende wijziging van de Verordening van de 9e April 1904 (P.B. 1944 no 177) tot het oprichten van een Postspaarbank in Curaçao (1952—1953—1; 1951—1952—65).
17. Ontwerp - landsverordening tot wijziging van de Telegraaf- en Telefoonverbinding 1909 P.B. 1944 no 45) (1952—1953—8; 1951—1952—66)

Willemstad, de 28ste Juli 1952.

De Griffier,
VAN WEEL.

35 Jaar CSM

Van 300 tons lichter tot 16000 CSM-tankers

Hoewel het geen officieel jubileum genoemd kan worden, is het zeker interessant te weten dat op 21 Juli CSM Maatschappij 35 jaar bestond.

Deze nog jonge Maatschappij, die zich in die jaren tot een groots scheepvaartbedrijf heeft ontwikkeld, begon het transport van ruwe olie vanuit het Meer van Maracaibo op zeer primitieve wijze.

„De eerste ruwe olie werd verscheept in houten lichters (inhoud ca 300 ton), die door sleepboten werden voortgetrokken. Door lekkage ging nog veel van deze kleine hoeveelheden verloren, terwijl de lichters door hun weinig forse constructie veel onderhoud en reparaties vereisten. Het gebeurde zelfs eenmaal dat bij rumoerig weer een lichter en een sleepboot verloren gingen. Een tocht naar het laadstation San Lorenzo (heen en terug) duurde 7 á 8 dagen, terwijl nu een groot type tanker 400 ton olie in 2½ á 3 dagen van het Meer van Maracaibo op Curaçao aanbrengt.

Omdat het niet wel mogelijk is van dit grote tankvaartbedrijf de ontwikkelingsgeschiedenis in detail weer te geven, moeten wij volstaan met enkele cijfers, die echter zeer duidelijk zullen aantonen wat in het betrekkelijk kort tijdsbestek van 35 jaar door deze scheepvaartmaatschappij is bereikt.

Grootte tankervloot (in KG tons)

In **1917** 2 lichters totaal **600** ton.

Thans 42 schepen met een totale laadcapaciteit van **195.000** ton, waarvoor benodigd zijn ca 140 officieren en ca 1350 scheepsgezellen.

Onder de scheepsgezellen zijn vele Antillianen op wie het varen steeds een grote aantrekkingskracht heeft uitgeoefend en die hun brood in dienst van dit bedrijf verdienen, naast velen van andere nationaliteiten.

Olie transporten

Van 1917 — 1923 van 9.000 — 44.000 ton per jaar; 1936: 9.000.000 ton per jaar; 1944: 12.000.000 ton per jaar; 1952: 20.000.000 ton per jaar.

Bovengenoemde cijfers omvatten de aanvoer van ruwe olie uit Venezuela naar Curaçao en Aruba (APM), de afvoer van residue van de raffinaderij te San Lorenzo (Venezuela) en transporten van geraffineerde producten van Curaçao naar markten in het Caraibische gebied.

Gedurende het laatste jaar werd door het agentschap van de CSM 1827 schepen „behandeld". Een ander zeer interessant cijfer is, dat b.v. gedurende 1951 door de CSM ƒ 1.200.000,— aan loodsgelden aan het Gouvernement werd afgedragen, waarvan 50% voor haar eigen schepen en 50% voor die schepen waarvoor zij als agente optrad.

Als gevolg van het in bedrijf nemen van de pijpleiding Palmarejo— Pta Cardon en het verder uitdiepen van de vaargeul naar Maracaibo, waarover wij onze lezers reeds eerder bijzonderheden gaven, zal in de komende jaren geleidelijk aan tot verdere modernisering en vergroting van het scheepstype van de C.S.M.-vloot worden overgegaan, waardoor de kleinere en oneconomische „Lake"-tankers op den duur uit het havenbeeld van Curaçao zullen verdwijnen. In dit verband is het interessant te vermelden, dat omstreeks midden 1954 twee schepen van 16.000 ton laadvermogen aan de C.S.M.-vloot zullen worden toegevoegd.

Eigen bouw is niet geschikt voor volks-woningbouw op grote schaal

Onlangs publiceerden wij een artikel m.b.t. de volkswoningbouw en in het bijzonder daarvan de conclusies, waartoe de Commissie voor de Volkswoningbouw in haar voorlopig advies is gekomen. De Commissie roerde daarbij een onderwerp aan, dat naar ons gevoelen van groot belang is voor de wijze, waarop het gouvernement de volkswoningbouw ter hand wil nemen. De Commissie n.l. wil de eigen bouw slechts bevorderen in individuele gevallen, doch zij acht deze vorm niet geschikt om op korte termijn het tekort aan volkswoningen op te heffen.

Onder eigen bouw of zelfbouw wordt verstaan het systeem, waarin zij, die een eigen woning willen hebben, zèlf in groepsverband het grootste deel van de nodige arbeidskracht leveren.

Het voordeel van zelfbouw is, dat de bouwkosten en daarmede de huren belangrijk lager komen te liggen, doordat de deelnemers hun arbeidskracht gratis ter beschikking stellen.

Nadelen

Het voorlopig advies somt daarentegen een groot aantal nadelen op. Zelfbouw vergt te veel tijd, aangezien de werkzaamheden in de meeste gevallen beperkt moeten blijven tot de avonduren, de Zaterdagmiddag en eventueel de Zondag.

Uit Christelijke overwegingen zullen ongetwijfeld ernstige bezwaren bestaan tegen Zondags arbeid.

Met de bouw van een volkswoning zullen minimaal 2.000 manuren — afhankelijk van de hoeveelheid te verwerken materiaal — gemoeid zijn, ongerekend verloren uren door ziekte en regenval. Stel dat het voor de deelnemers mogelijk is om boven hun normàle arbeid, 20 uur per week, van de vrije tijd te besteden, dan vergt de bouw reeds ongeveer 2 jaar.

De ervaring in Nederland echter opgedaan bij de zelfbouw door het Philipspersoneel hebben aangetoond, dat alleen zij, die beschikken over een uitmuntend physiek en geestelijk weerstandsvermogen in staat zijn de spanningen te verwerken,, welke deze extra en veelal ongewone arbeid oproept.

Buitendien kan het werken in de vrije tijd een ongunstige invloed hebben op de prestaties door de deelnemer tijdens de normale werkuren te leveren bij zijn werkgever. Derhalve zullen werkuren moeten worden vastgesteld om oververmoeidheid te voorkomen.

Materiaal en gereedschap

Doordat de zelfbouwer in het algemeen ongeschoold zal zijn in het bouwvak zal door gemis aan vakbekwaamheid en gebrek aan zorg veel materiaal en gereedschap verknoeid worden, waardoor de kosten belangrijk zullen stijgen.

Naarmate de woningen minder primitief zijn, m.a.w meer aansluiten aan de moderne wooneisen, zullen verschillende werkzaamheden niet of bezwaarlijk door ongeschoolde werkkrachten kunnen worden gericht, dergelijke werkzaamheden moeten tòch worden uitbesteed.

Op grond van vorenstaande adviseert de Commissie in haar voorlopig advies dan ook, dat voor de bouw van op grote schaal van het door haar beoogde type volkswoning, eigen bouw **niet** de juiste vorm is.

ARUBA

600 NIEUWE BOEKEN IN OMLOOP

De bibliothecaris dr J. Hartog schrijft ons:

Zaterdag 26 Juli gaan omstreeks 600 nieuwe boeken in omloop. Ze zijn direct voor uitleen beschikbaar. Van Zaterdagmorgen af liggen deze boeken afzonderlijk opgesteld in het uitleenbureau te Oranjestad ter inzage. Leden van Sint Nicolaas kunnen te Oranjestad de boeken uitzoeken en aan de assistente opgeven; de eerstvolgende uitleentijd van Sint Nicolaas zijn ze dan daar voorhanden. Door gebrek aan personeel kan niet, zoals aanvankelijk beraamd was, voor toezending worden gezorgd.

Behalve nieuwe Engelse romans omvat de nieuwe collectie vooral boeken op het gebied van toerisme, werken over Midden- en Zuid-Amerikaanse landen, voorts bouwkunde, techniek, vele kunstboeken, reisverhalen, muziek enz.

Er is ook een collectie Spaanse boeken van bekende Zuidamerikaanse schrijvers bij.

Fanny Blankers Koen onderscheiden om verdiensten van Olympische gedachte

Fanny Blankers Koen is onderscheiden met de Coupe de Taher Pasja door het bestuur van het internationaal Olympisch Comité, hetgeen wijst op erkenning in Olympische kringen van haar grote verdiensten.

Het is geen erkenning van sportief technische capaciteiten, maar meer een bewijs van dankbaarheid en erkentelijkheid voor de wijze waarop Fanny Blankers Koen de Olympische gedachte op het sportveld heeft proberen te verwerkelijken.

Waterpolo.

Na afloop van de waterpolowedstrijd Nederland — Joegoslavië, welke door Nederland met 3—2 gewonnen werd, is door de Joegoslaviërs een protest ingediend bij de international waterpoloboard, omdat, naar mening van de protesterende partij de Belgische scheidsrechter Fons Delahay opzettelijk beslissingen in het voordeel van de Nederlanders zou hebben genomen. De Board heeft het protest in ontvangst genomen en besloten het Dinsdag — vandaag dus — te behandelen.

Hongarije, dat favoriet is voor de gouden medaille voor waterpolo, heeft Duitsland met 9—1 uitgeschakeld.

Het Olympisch kampioenschap **schoonspringen** heren is gewonnen door de Amerikan Browning; de Amerikaan Anderson werd tweede en de Amerikaan Clotworthy werd derde.

Voetbal.

De halve eindstrijd tussen Hongarije en de Olympische kampioen 1948 Zweden is door Hongarije met niet minder dan 6—0 gewonnen. Hongarije zal in de finale uitkomen tegen de winnaar van de wedstrijd, die vandaag gespeeld zal worden tussen Zuid-Slavië en Duitsland.

Boksen: De Nederlander Piet van Klaveren heeft in de eerste ronde van de lichtweltergewichtklasse op punten gewonnen van de Canadees Roy Keenan. De beslissing werd met 2 tegen 1 stemmen ten gunste van Van Klaveren genomen.

Basketball: De uitslagen van de halve finales basketball luiden:

Groep A: Frankrijk tegen Uruguay 68—67.

Groep B: USA — Rusland 86—58.

De Franse scheidsrechter Vincent Arell is na afloop van de wedstrijd tussen Frankrijk en Uruguay aangevallen en ernstig gewond. De Finse politie moest een van de opgewonden spelers van Uruguay, die niet van ophouden wist, wegvoeren. Officials van de internationale Basketball organisatie overwegen drie spelers van Uruguay te schorsen.

De scheidsrechter werd aangevallen, omdat naar de mening van de onsportieve spelers de scheidsrechter de Fransen nog een strafworp had toegekend, nadat de speeltijd reeds zou zijn verstreken. De Fransen scoorden uit deze strafworp twee punten en wonnen daarmede de ontmoeting.

Dinsdagmorgen heeft Uruguay met 63—54 van Bulgarije gewonnen.

Estafette.

In de finale viermaal 400 m. estafette heren won Jamaica in 3 min. 9 sec., hetgeen een nieuw wereld- en Olympisch record betekent. Tweede werd de USA en derde Duitsland.

Varen, varen.

Olympisch kampioen Finnjollen werd Denemarken; Nederland werd in deze zeilklasse no. 4.

Olympisch kampioen starklasse werd Italië; 2e USA; 3e Bahama; 4e Cuba; 7e Nederland.

Mevrouw Lyda van der Anker Doedens werd van de negen finalisten vierde in de 500 K-1 klasse kanovaren. Olympisch kampioene werd de Finse Sylvia Saimo.

Olympisch kampioen kanovaren K-1 klasse 100 m. werd de Zweed Frederikson. De Nederlander Van der Kroft werd vierde.

Olympisch kampioene 100 m. vrije slag zwemmen werd de Hongaarse Katalyb Szoke. De Nederlandse Hannie Termeulen werd tweede. De Nederlandse Irma Heyting Schumacher werd 6e.

Olympisch kampioen kanovaren over 1000 m. K-2 klasse werd Finland. De Nederlanders Koch en Klingers werden achtste.

Van het Bestuurscollege

Van hondenplaag en bioscoop commissie

Het Bestuurscollege heeft kennis genomen van het Verslag van de eerste afdeling van de Raad, betreffende het ontwerp der Hondenverordening, dat wij reeds publiceerden.

Blijkens het verslag bestaat er verschil van mening over de vraag wie met het opvangen der honden zal worden belast.

De verordening schrijft voor, dat de honden **door** of **vanwege** de politie zullen worden opgevangen. Het vangen van honden mag de politie echter niet als dagelijkse taak worden opgedragen. Afgezien van het prestige verlies voor de politie, zoals terecht door een der leden opgemerkt, levert dit ook gevaren op voor de gezondheid van het personeel. In de praktijk zal dit in de regel „vanwege" de politie gebeuren door daartoe speciaal opgeleide hondenvangers. Daaraan kan echter eerst worden gedacht, nadat het dierenasyl werkelijkheid zal zijn geworden en over hondenvangers kan worden beschikt.

Echter zal in afwachting hiervan op korte termijn, zoveel mogelijk, een eind moeten worden gemaakt aan de hondenplaag. Dat dit niet meer kan worden uitgesteld, blijkt uit een rapport van de politie, betreffende de besmetting door schurftige honden van een kind, dat volgens de behandelende geneesheer lijdende bleek aan hondenschurft, een ziekte waarvan de behandeling en genezing lange tijd vergt. Het betrokken kind heeft de ziekte waarschijnlijk opgelopen bij zwervende honden in de buurt van zijn woning.

Bioscoop

Het Bestuurscollege heeft kennis genomen van het Verslag betreffende het ontwerp „Bioscoopverordening Curaçao 1952".

Derhalve kan het Bestuurscollege zich bepalen tot de twee door de afdeling gemaakte opmerkingen betreffende de samenstelling van de genoemde Commissie voor keuring van films.

T.a.v. de gemaakte opmerkingen met betrekking tot de samenstelling van de keuringscommissie kan het Bestuurscollege zich zonder enig voorbehoud verenigen met de opvatting van de afdeling.

Een tweede lid verschijnt in Art. A, luidende: „Het Bestuurscollege is bevoegd om andere redenen de openbare vertoning ener door de keuringscommissie toegelaten film te verbieden, na daaromtrent overleg te hebben gepleegd met die commissie."

SURINAME

MGR V. ROOSMALEN COMMANDEUR

's-Gravenhage. — Bij koninklijk besluit is benoemd tot commandeur in de Orde van Oranje Nassau Monseigneur Th. A.L.M. van Roosmalen, emeritus apostolisch vicaris van Suriname.

HENGELDE DR BUISKOOL NAAR GOUVERNEURSCHAP VAN SURINAME?

In de Surinaamse pers troffen wij in „Suriname" een ingezonden stuk aan van de heer L. Eliazer, die in dit stuk de voorgeschiedenis verhaalt, nl. de tijd, waarin gouverneur Huender op het punt stond als gouverneur af te treden.

Dit stuk wil suggereren, dat mr dr Buiskool via de heer Eliazer aandrang wilde uitoefenen om zichzelf tot gouverneur te doen benoemen.

„De Surinamer" schrijft in zijn commentaar o.m. het volgende:

In „De West" is een merkwaardige geschiedenis aan het licht gekomen. Mr Dr Buiskool zou de zwakheid hebben gehad zelf een verzoekschrift samen te stellen, dat aan H.M. de Koningin werd verzonden, teneinde zichzelf tot Gouverneur van Suriname te promoveren. Dit kan men een zwakheid noemen, doch in feite komt het ons voor als een geheel misplaatste zet, die aan verregaande ambitieuze neigingen uiting gaf."

Henk Dennert geeft zijn mening over

Een niet-Antillaans boek over een Antillaan

Amsterdam. — In het jongste nummer van het Surinaams-Antilliaans blad „De Westindiër" komt een artikel voor over „Dorstig Paradijs" van de hand van de Curaçaose student Henk Dennert. Onder de titel „Een niet-Antilliaans boek over een Antilliaan" schrijft deze dan:

„Veel schrijvers en schrijfsters voelen zich gedwongen, wanneer zij enige maanden in een land geweest zijn, over zeden en gewoonten van dat land te schrijven. Prachtig, waarom niet! De bergen zijn er immers anders dan in het eigen land; men drinkt er thee uit een kalbas in plaats van uit een porceleinen kopje en speelt er maracas instede van een triangel. Het is dus een soort reisgids met „verwoordelijkte" illustraties. Ander wordt het, wanneer een erkende schrijver, zich met zo'n reisgids gaat bezig houden en zich verplicht voelt de bewoner van zo'n land te ontleden en te beschrijven.

Hoe gevaarlijk is het immers, wanneer men dat gaat doen? De massa leest graag het boek van een erkende schrijver, die in het buitenland is geweest, vooral wanneer de schrijver reeds vele romannetjes op zijn naam heeft.

Door een paar woorden op papier vormt de lezer zich een opinie over een volk. Die mening kan zeer gunstig uitvallen, maar kan in velle gevallen ook moordend zijn voor het beschreven volk. Dit laatste is het geval, wanneer men de meningen van de Nederlander hoort, nadat het boek „Dorstig Paradijs" door Adriaan Hulshof gelezen is. Zoals u wel zult weten, speelt het zich af op het eiland Curaçao, waar Edgardo, een afgestudeerde Antilliaanse student, terugkeert met zijn Nederlandse bruid Evelien.

Om te beginnen zal ik u confronteren met de opmerking uit een brief van een 23-jarige lezeres, een onderwijzeres, die naar Curaçao zou gaan om er te trouwen. Zij schrijft:

„Wanneer het stel bijv. op Curaçao aankomt en de begroeting met zijn (de held) ouders heeft plaats gehad, verdwijnt Edgardo met zijn pa en broer, zonder een woord te zeggen tegen zijn vrouw, naar de soos, waar hij feest gaat vieren met zijn vrienden. Ik kan me best voorstellen, dat het mij ook zou overkomen...."

Verder komen in de brief alle slechte eigenschappen van de Antillianen en de winkeljuffrouwen naar voren. Men krijgt op een gegeven ogenblik zelfs het idee, dat uit de mangroven aan de waterkant boze mannen kijken met grote machetes en dat visvrouwen aan iedere macamba vergiftigde vis verkopen. En op het hele eiland staat daar gans alleen Evelien, de zuivere, belaagde Nederlandse heldin. Een woord Wild-West (Indië)-film.

Het is een Europese waanvoorstelling, dat een ieder, die uit de landen aan de overkant van 'de' Atlantische Oceaan komt, een lichtbruine huid en pikzwart golvend haar heeft, lang en slank is, dus op zijn Amerikaans: tall, dark en handsome. Bovendien loopt hij op straat geld uit te delen. Het zijn allemaal vrouwenjagers, die, wanneer zij uitrusten van deze jacht — in hun vrije tijd dus — aan corruptie doen. Verder staan er in hun land hun kasteeljes waaromheen hectares braak brond liggen.

Ook Edgardo is een van deze figuren, die juist op tijd komt door op de trein te springen en zodoende een adellijk geslacht uit de nood helpt. Evelien verkiest deze man boven de verarmde student van haar eigen volk, nadat zij gemerkt heeft, hoe goed hij gekleed gaat en nylons en regenjassen (speciaal per K.L.M. uit Curaçao overgekomen, ronddeelt. Oh ja, daarnaast heeft hij goede manieren.

In haar „kinderlijke onschuld" vergeet het meisje, wanneer ze op Curaçao is, dat een land zich niet richt naar de enkeling, maar dat het omgekeerde plaats moet hebben.

Een vriendin schreef mij, dat haar vader haar als afschrikwekkend voorbeeld het boek „Dorstig Paradijs" cadeau heeft gedaan. Ik weet niet, hoe haar vader het heeft bedoeld, maar misschien als voorbeeld, dat men geen huwelijk aan moet gaan vanwege de vele geschenken, zoals in dit geval de nylons en de blikjes vlees.

Ik wil hier niet tekeer gaan tegen een boek, maar erop wijzen, hoe noodlottig het kan zijn, wanneer iemand, die voor een paar maanden op Curaçao is geweest, en die waarschijnlijk niet eens met een werkelijke Antilliaan in aanraking is gekomen, een geheel verkeerde voorstelling van het dagelijkse leven aldaar gaat geven.

De schrijfster heeft zich blind gestaard op de beschrijving van een Antilliaan en een exotisch eiland. Het is haar inderdaad gelukt een zekere exotische sfeer te suggereren. Door het scheppen van een eigen Antilliaanse figuur heeft zij te weinig aandacht besteed aan de Nederlandse tegenspeelster, waardoor de tegenstelling tussen goed en kwaad niet voldoende uitkomt, omdat het goede grote fouten blijkt te bezitten.

Ook de Antilliaan heeft inderdaad, als ieder ander mens zijn fouten, maar de romannetjesachtige ontrouw zal men weinig op het eiland aantreffen, althans in de Antilliaanse kringen.

We hebben reeds meerdere malen dit soort boeken kunnen lezen en kunnen luisteren naar radio-causerietjes van personen, die de eilanden in de Caraibische Zee zo subjectief mogelijk uit hun Nederlands oogpuntje beschouwen. Daarmee vertroebelen zij niet alleen de massa, maar scheppen bovendien wanverhoudingen. Het ware beter, wanneer zij hun onmacht, het vreemde te begrijpen, uithuilen op de brede boezem van tante Marie."

STAMHOOFD BEZOEKT B.B.C. — Stamhoofd [illegible] van Lagos brengt een goodwill bezoek aan Engeland en vergeet daarbij de B.B.C. niet, die Engeland regelmatig door de aether naar zijn verre stamgebied brengt.

VAN DE BOEKENPLANK

Voortreffelijke jeugdboeken.
Uitgave: G. B. van GOOR en ZONEN.
's-Gravenhage.

Wij hebben al meer dan eens aandacht gevraagd voor de serie jeugdboeken, die in het kader van de jeugdlectuur verschenen zijn bij de uitgeverij **G. B. van Goor en Zonen** te 's-Gravenhage. Deze boeken worden met veel zorg samengesteld en ook op typografisch gebied wordt er de nodige aandacht aan geschonken, zodat èn naar inhoud, èn naar het oog deze boeken een waardevol bezit vormen voor de jeugd, die belang stelt in goede lectuur.

Wij ontvingen weer een voortreffelijke serie zeer goede jeugdboeken. Nelly Schellekens schreef „De kinderen Kempenaar", in fleurige trans geschreven vacantieverhalen van levenslustige jongelui uit de dagen van Eindhoven, toen Philips nog in opkomst was. De sfeer uit die dagen is uitmuntend getroffen. Leonard Roggeveen, geen onbekende in de jeugdlitteratuur, schreef „Voorjaar op de Klaverwei" als derde deel — maar ook afzonderlijk te gebruiken — en dat wil zeggen, een echt fijn jeugdboek.

De schrijver bezit een humorvolle stiil, welke totl ezen noodt. Een echt onderhoudend boek.

Wie zich herinneren zal hoe Roxytheater alhier door de jeugd bestormd werd toen de kleurenfilm „Alice in Wonderland" draaide, zal beseffen, dat een jeugdboek met de titel het zeker doen zal. Welnu, in de bekende van Goor-serie „Oud Goud" verscheen „Alice's avonturen in wonderland", een oude geschiedenis, maar naverteld op moderne wijze en boeiend van begin tot eind. Dit werk kan aanspraak maken op een gouden vermelding, hetgeen wij hierbij gaarne doen. Teunmers, de boer van Landzicht" is een verhaal, dat de boerderij tot achtergrond hefet en van de hand is van Cor Bruijn, die als jongensboekenschrijver grote vermaardheid bezit. Ook naar dit echt jongenswerk zal menig jongenshand willen grijpen.

Tenslotte verscheen voor de jongere peuters het boekje „Het gestolen oor", een sprookje van Marie Evers en een verhaal, geheel aangepast aan de kinderpsyche zonder de bekende toverheksen op de bezemstelen. Een vlot verhaal zo de peuters het zelf niet kunnen lezen, dan in ieder geval een boek voor de oudere mensen om er uit voor te lezen, want de verhalen van de figuurtjes, zoals Jumbo, die zijn oor verloren heeft, zijn té aardig om ze die Uw kinderen te onthouden.

Mogen wij er — wellicht overbodig — nog aan toevoegen, dat tal van pentekeningen en illustraties het uitstekend doen?

ZIJN HART STOND STIL — MAAR HIJ LEEFT NOG. Ferdinand Reisky, een negentien jarige jongeman, die in Wenen woont, werd naar het Hospitaal vervoerd, nadat hij bij een ruzie verschillende messteken had opgelopen, waaronder drie in zijn hart. In het hospitaal hield de ademhaling plotseling op en ook de hartslag stopte. Dr Moser, chirurg, opende de borstkas en sneed de hartzak open. Hij masseerde het hart, dat weer begon te kloppen toen het bevrijd werd van de druk van opgehoopt bloed. De hartspier werd gehecht en de slag zette door. Deze behandeling werd gevolgd door operaties op de andere steekwonden, die allen met goed gevolg werden voltooid. Hier ligt Ferdinand 36 uur na de operatie. Zijn twist ging om 30 cent.

Surinaamse Statenleden zitten elkaar in de haren

Paramaribo. — De behandeling van de credietverordening in de Staten van Suriname is — zo schrijft de correspondent van het ANP ter plaatse — voor verscheidene statenleden een bron geworden voor een woordenstrijd, die met het feitelijke onderwerp weinig uitstaande had.

Over en weer werden (persoonlijke) aanvallen gedaan, terwijl minister Smit het nodig oordeelde de vroede vaderen te onderhouden over de ethiek van het statenlidmaatschap.

Volgens de verslagen in de pers is het in de Staten zelden zo persoonlijk toegegaan. Daarbij deed zich het merkwaardige feit voor dat leden van dezelfde fractie elkaar op de vingers zaten te tikken.

Een voortdurende bron van discussie is de „kwestie Buiskool". Verscheidenen VHP-ers en de NPS-ers Pengel en Rens verklaarden openlijk dat minister Buiskool moet heengaan. De heer Findlay voelde zich als formateur gedwongen de heer Buiskool in bescherming te nemen hetgeen een hevige woord[illegible]strijd tot gevolg had.

De heer Findlay werd besc[illegible]digd een declaratie van Sf.[illegible] te hebben ingediend voor [illegible]cijnen, die hij op een tocht [illegible] de binnenlanden onder de [illegible]woners zou hebben uitge[illegible]. De heer Findlay kwam hef[illegible]gen deze beschuldiging, [illegible] door de heer Mungra, op en [illegible] dat de vergadering gescho[illegible] worden om de aantijging te w[illegible] leggen.

Ambtenaren werden uit [illegible] bed gehaald om de noodzake[illegible] stukken ter tafel te brengen [illegible] toen de vergadering na [illegible] half uur weer werd geop[illegible] werd medegedeeld dat van [illegible] dergelijke declaratie niets [illegible] gebleken.

Tegen de heer Mungra [illegible] toen een motie van afkeuring [illegible] gediend, die werd aangen[illegible] met fractieleden van de [illegible] Mungra als voorstemmers.

AGENDA

APOTHEKEN: De weekdiensten der [illegible]theken worden waargenomen door [illegible]ca Excelsior, Herenstr. 4, tel. 2004 en [illegible] Central, Bredestraat 45 (O.), tel. 32[illegible]

WIT- GELE KRUIS: De nacht- en [illegible] dienst der verpleegsters worden w[illegible]men door: Zuster Henriquez-Con, Sta[illegible]weg 155, tel. 5006.

Voor Kantooruren: 8 — 12 en 15[illegible] uur: belen Marktstraat 1, tel. 1836.

Buiten kantooruren: voor spoed: [illegible]

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wa[illegible] heer J. de Vries, van 7 — 15 uur, tel. [illegible]

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTO[illegible]
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — [illegible]
Kantoor Handelskade 6, werkdagen [illegible] 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-ge[illegible]) dagelijks dag en nacht

CUROM

Dinsdag: 17.30 Voor kleine kinderen [illegible] Nederlands; 17.50 Gramofoonplaten; Licht klassiek programma; 18.15 [illegible] sweet en jazz; 18.45 Nieuws; 19.00 [illegible]ding in het Papiament; 19.30 Wat de [illegible]del biedt; 20.30 „Boeken vragen [illegible] dacht"; 20.45 „Zoeklicht op Neder[illegible]; 21.30 „Serenade to music"; 21.55 [illegible] en Sluiting.

P.C.J.

Dinsdag: 19.00 Nieuws; 19.17 Oly[illegible] journaal; 19.42 „Bel Canto"; 19.5[illegible] ven van Luisteraars"; 20.05 West-In[illegible] rubriek o.a. met Causrie onder a[illegible] van de Vereniging van Antilliaanse [illegible]derenden in Nederland; 20.42 Strijk[illegible] „Musicorda"; 20.55 Avondgebed: Pa[illegible] Mijnsbergen O.E.S.A.; 20.58 Sluiting.

AVROS

Dinsdag: 17.00 Advertenties; 17.15 Kinderen; 17.25 Gretta Keller; 17.45 Jarigen op de Antilen; 18.00 Vrolijke m[illegible] 18.40 Nieuws; 19.00 De Dauwdrop; Boekbespreking; 20.00 Advertenties; Nando; 20.25 Martin Blocks make [illegible] ballroom; 20.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, tel. [illegible]
J. J. Roos 01.30 — 05.30 uur, tel. 21[illegible]

Personeel Afdeling:
Dinsdag 29 Juli 12.00 uur tot [illegible] Zaterdag, 2 Augustus 12.00 uur E. [illegible] Haseth (stad), tel. 1263—3298; b.g.g. [illegible] inl. tel. 2400 of W. Lambij, Bernhard[illegible] tel. 2330.

Materialen Afdeling: M. K. A. van [illegible] tel. 5115.

C.S.M.

Rederij: D. Gelderblom, tel. 2486.
Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 [illegible] kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 [illegible] E. v.d. Werf, tel. 3101; 23.00 — 08.00 [illegible]

Dok Afdeling:
Dinsdag, 29 Juli van 16.30 — [illegible] tel. 2276; van 1.00 — 7.30 uur J. G[illegible] tel. 2420.

Bioscoop: Dinsdag: „Mad Wednes[illegible]

DE *fluisterende* MOORDENAAR

door *John Dickson Carr*

„U weet natuurlijk ook, dat ik in Chartres kwam als particulier secretaresse van meneer Brooke?" ging Fay Verder. „Het was een prettige betrekking. Mevrouw Brooke en haar man waren erg aardig voor me, en Harry.... Ik werd dadelijk verliefd op hem."

„En toen Harry u ten huwelijk vroeg, hebt u hem afgewezen?" Miles stelde de vraag bijna zonder het te weten.

„Afgewezen? Wie heeft u dat verteld?"

Professor Rigaud."

„O...." Wat kwam er nu weer een eigenaardige twinkeling in haar ogen, een mengeling van bitterheid en wrange pret? „Enfin, dat doet er ook niet toe. In elk geval waren we al gauw verloofd, en ik was erg gelukkig. Ik geloof, dat ik erg huiselijk van aanleg ben, en ik maakte al plannen voor de meubilering van de kamers in Beauregard, die we zouden krijgen. En toen kwamen er plotseling praatjes over mij in de wereld."

„Praatjes?"

Fay bloosde dien. „Ja, praatjes over.... over mijn verleden, dat niet al te deugdzaam geweest moest zijn, en over dingen, waarover ikzelf nog nooit iets gehoord had en die te belachelijk zijn om u daarmee lastig te vallen. Ik wist natuurlijk niet, waar ze vandaan kwamen, ik hoorde ze zelf trouwens niet en meneer Brooke ook niet, totdat hij anonieme brieven begon te krijgen."

„Over anonieme brieven heeft professor Rigaud niets verteld," onderbrak Miles haar.

„'t Is helaas toch waar, meneer Hammond. Al wist ik niet, wat er gebeurd was, ik kon toch heel goed voelen, dat de houding van meneer Brooke tegenover mij veranderd was. Zelfs de goeie mevrouw Brooke scheen te merken, dat er iets aan haperde. Zo prettig wij eerst met ons vieren met elkaar waren omgegaan, zo'n gespannen atmosfeer kwam er nu in huis. Ik heb dikwijls op het punt gestaan, aan Harry of zijn vader te vragen, wat er gebeurd was, maar dan werd ik weer bang, dat ik 't mij allemaal verbeeldde. Ik had tenslotte niets, waarop ik kon steunen. En toen kwam die verschrikkelijke twaalfde Augustus."

Miles hoorde tweemaal dezelfde geschiedenis binnen vierentwintig uur, en toch besloop weer die droge spanning zijn hart, welke hem de vorige avond na het diner in Londen had benauwd. Hij voelde weer de broeiende, catastrophale atmosfeer op de sombere toren onder de dreigende onweerslucht boven de Eure. Fay keek strak naar haar handen, die onbeweeglijk op haar knieën lagen.

„'t Was benauwd," ging zij voort; haar stem werd steeds meer toonloos. „Vochtig en broeierig en vreselijk benauwd. Meneer Brooke had me 's morgens gevraagd om vier uur op de toren te komen; ik wist natuurlijk niet, dat hij naar de bank zou gaan om al dat geld te halen.

Om drie uur ging ik het huis uit. Ik was klaar, en het was zo ontzettend benauwd, dat ik het binnen niet meer kon uithouden. Ik wou gaan zwemmen in de rivier, dus ik nam mijn badpak mee, maar 't was tamelijk fris langs het water, zodat ik gewoon een beetje heen en weer wandelde. Waar meneer Brooke toen was, weet ik niet; zijn vrouw hoorde ik in de keuken praten met de keukenmeid, en Harry was op zijn kamer, bezig een brief te schrijven. Hij schreef trouw eens per week aan een vriend in Engeland, een zekere Jim Morell."

„'n Ogenblikje," zei Miles vlug. „Was die Jim familie van Barbara Morell?"

„Nee, daar heb ik nooit van gehoord. Waarom vraagt u dat?"

„O, niets bijzonders. Gaat u door altublieft."

„U zult wel gehoord hebben, wat er op de toren gebeurde, terwijl ik aan 't wandelen was. Meneer Brooke was al vroeg naar buiten gegaan, en toen Harry van zijn moeder hoorde, waar hij was, greep hij een regenjas en ging ook naar de toren. Mevrouw Brooke belde naar professor Rigaud, die dadelijk naar Beauregard reed.

Om half vier — ik keek af en toe op mijn horloge om niet te laat te komen voor mijn afspraak met meneer Brooke — om half vier dus ging ik naar de toren. Halverwege de trap hoorde ik Harry al met zijn vader praten."

Fay zweeg even en bevochtigde haar lippen. Zij was akelig bleek.

„Ik verstond niet, wat zij zeiden. Ik ging naar beneden, want ik wou hen niet afluisteren. Bij de deur ontmoette ik professor Rigaud; hij ging naar boven, en ik zocht een stil plekje in het bos om me te verkleden, en daarna ben ik gaan zwemmen.

Het water was heerlijk, ik heb mij een heel eind laten afdrijven in de rivier, en pas toen ik om ongeveer kwart vóór vijven naar huis liep, hoorde ik, dat er iets gebeurd scheen te zijn. De politie zocht naar me, en in de tuin kwam Harry op mij af en hij zei: „Fay, Fay, vader is vermoord!"

Dat is alles, meneer Hammond. Wilt u nog meer weten?"

„Ik ben de officier van justitie niet, miss Seton," probeerde Miles te glimlachen.

„Natuurlijk, maar als het een of ander u niet helemaal duidelijk is...."

„Heeft de politie niet getwijfeld aan uw alibi?" vroeg Miles nu.

„Ik denk 't wel, want daarover hebben ze mij heel lang ondervraagd. Ze vonden het waarschijnlijk vreemd, dat ik in die omstandigheden ging zwemmen, maar 't maakte ten slotte weinig verschil. Want via de trap kon ik niet op het platform van de toren komen, zonder gezien te worden en een andere manier is er niet. De politie moest toegeven, dat ik niet langs de muur omhoog kon klimmen."

Fay stond óp. Beschroomd keek Miles haar aan. De gelijkenis met het portret was nu treffend, ofschoon er niets geheimzinnigs of raadselachtigs aan de ogen was; ze waren slechts groot en glanzend, smekend bijna, en Miles wendde zijn blik af. De ogen van Fay Seton ontroerden hem sterker dan hij wilde toegeven.

„Gelooft u me?" vroeg zij dringend. „Gelooft u me?"

HOOFDSTUK VII

Miles probeerde te glimlachen. „Natuurlijk geloof ik u."

„O, dank u, meneer Hammond. Ziet u, ik dacht, dat u een beetje.... 'n beetje twijfelend keek."

„Dat is mogelijk, miss Seton, maar niet omdat ik u niet geloof. Weet u, professor Rigaud heeft me gisteravond niet alles verteld; ik had hem het een en ander willen vragen, en dat is sinds gisteren nog niet uit mijn gedachten geweest. Tot welke conclusie is bijvoorbeeld de politie gekomen?"

„Zelfmoord."

„Zelfmoord? Dat lijkt me vrij fantastisch."

„Ik veronderstel, dat ze liever zelfmoord als doodsoorzaak opgaven dan dat ze bekenden, dat ze geen verklaring voor het mysterie konden vinden. Bovendien is het waar, dat op het heft van de degenstok alleen de vingerafdrukken van meneer Brooke gevonden werden, en van niemand anders. U wist toch, dat de moord gepleegd werd met een degenstok?"

„Ja, zeker. Ik heb 't ding gisteravond zelfs gezien."

„De politiedokter was het niet eens met de zelfmoord-theorie. Hij zei, dat het onmogelijk was om jezelf een dergelijke wond onder je schouder toe te brengen, tenzij je de degen niet bij het heft vastpakt, maar midden in het lemmet."

„En het geld?" vroeg Miles verder. „Was de aktentas niet verdwenen?"

„Ja." Fay liep naar het raam. Zelfs de schemerachtige weerkaatsing in het glas liet zien, hoe mooi de welving van haar hals was, en hoe zuiver het profiel van haar gezicht. Hoe had hij dit gezicht de vorige avond alleen aantrekkelijk kunnen vinden?

Het gezicht van Fay was knap, buitengewoon knap, en het was overtogen door een liefelijkheid, die hem evenwel tot de werkelijkheid terugbracht. Kom, hij mocht zich niet laten beïnvloeden door de romantische sfeer van het late uur en door de ontroering, welke haar verhaal in hem had gewekt.

Hij hield haar zijn sigarettenkoker voor, maar zij bedan[illegible] „Hebt u bezwaar, dat ik [illegible] rook? Dank u.... Hoe [illegible] politie de verdwijning van [illegible] geld, als er niemand op de [illegible] geweest is?"

„Toen meneer Brooke viel [illegible] hij de tas van de borstwering [illegible] de rivier geduwd hebben."

„Hebben ze er naar gez[illegible]"

„Ja, zeker, maar de tas is [illegible] gevonden. Toen niet, en [illegible] niet.... en er is heus wel m[illegible] voor gedaan," riep Fay [illegible] uit. „De moord op de toren [illegible] de gehele eerste oorlogswin[illegible] de grote sensatie voor het [illegible]bliek, vooral toen mevrouw [illegible]ke al gauw van verdriet stie[illegible] het bekend werd, dat Harry [illegible]sneuveld was. De Duitsers [illegible]den wel, dat de belangste[illegible] niet verslapte; ze waren altijd [illegible] met een sensationele moord [illegible] de aandacht van de Fransen [illegible] te leiden, vooral als.... [illegible] een vrouw met een verleden [illegible] betrokken was...."

„Hebt u geen kans gekr[illegible] om vóór de bezetting naar En[illegible]land terug te gaan?"

„Nee, meneer Hammond. [illegible] onderzoek was nog niet afge[illegible]pen, toen de Duitsers kwamen. Ik had trouwens niet gewild [illegible] had ik wel de kans gekregen; [illegible] schaamde me...."

„Ik wil nog graag één ding [illegible]gen, en dan zal ik er nooit [illegible] op terug komen. Ik beloof [illegible] ik er nooit meer met u over [illegible] spreken," zei Miles aarzelend. „Heeft deze vreselijke geschiedenis nog invloed gehad op uw ve[illegible]loving? Bent u met Harry Broo[illegible] getrouwd?"